

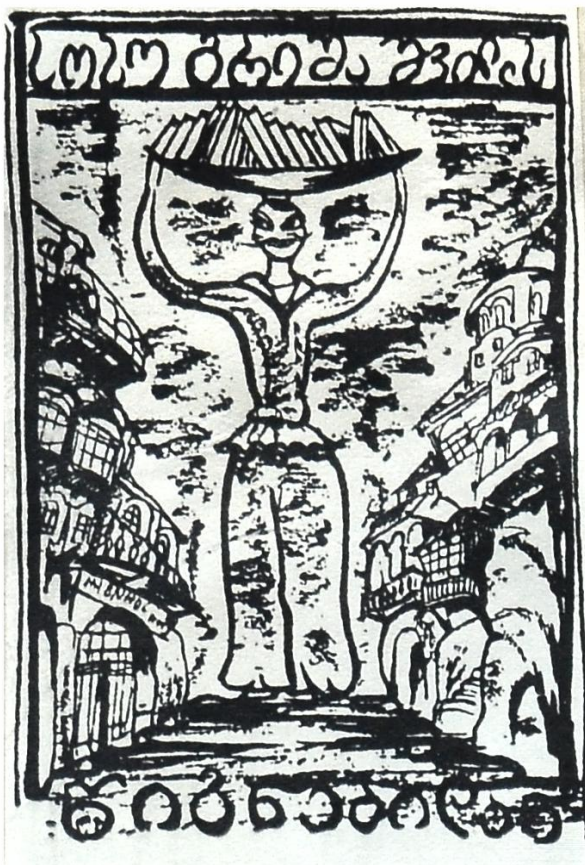
ՀՈՐՈ

Հրեանց Գրադարան

39397

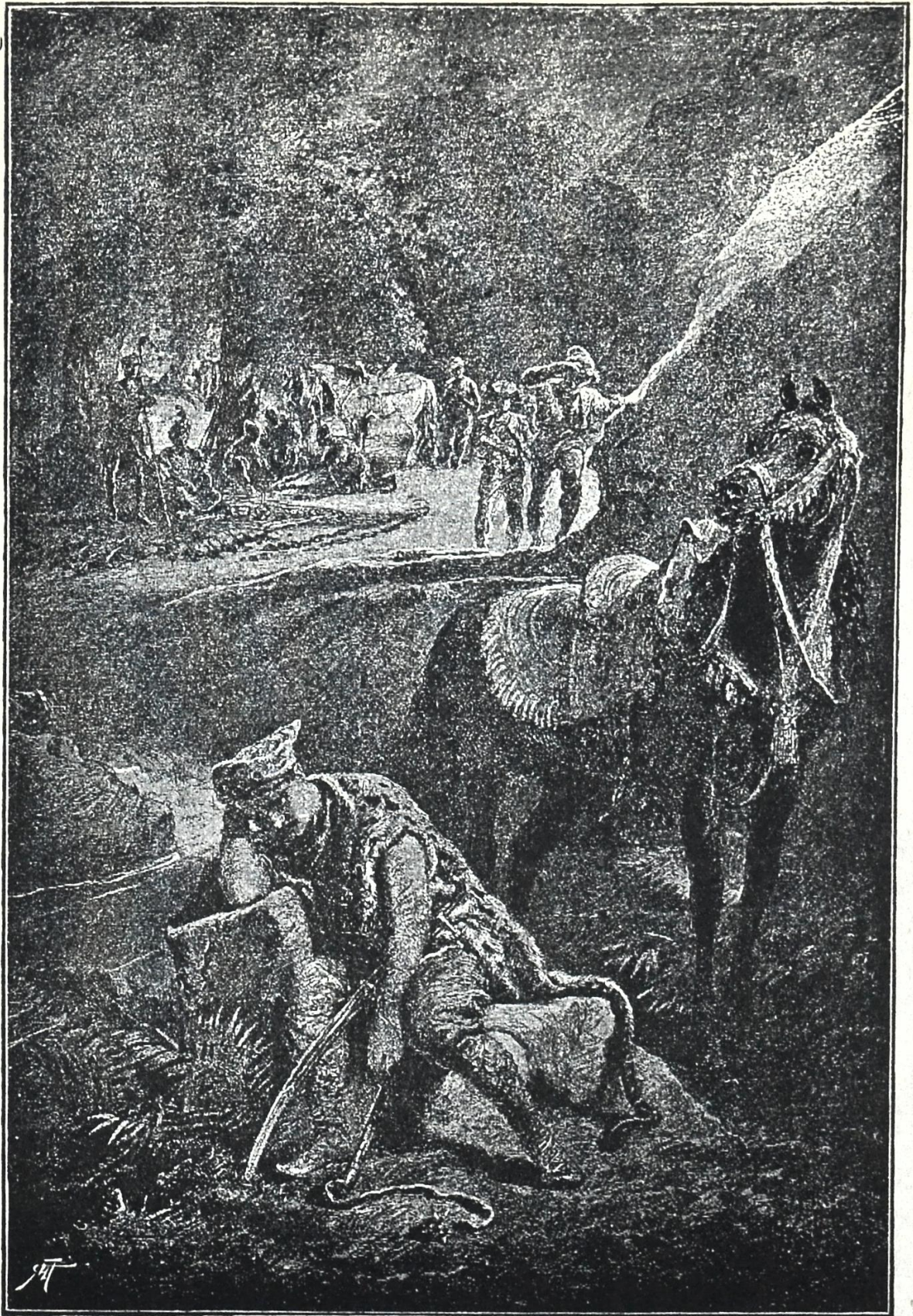

[Handwritten signature]

Մեծ տա թագավոր տա թագ թագ «գլխին-ժպտան».

„ნახეს უცხო მოემე ვინმე, ჯდა მტირალი წელისა პიჰსა“. (გვ. 11).

„შერბე სულთ-თქნა, დაიზახნა, ცხელი ცრემლი გარდმოყარნა“. (გვ. 36).

რამაზ მეფე მას წინაშე შეპურობილი მოვიფანე,
ტკბილად ნახა კელმწიფემან, ვითა შვილი სააკვანე (გვ. 56).

ზიხი

ს

ნიჩი

„მერმე წამოჰდა წარბ-შერკმით, გამწურადი, გარისხებული“. (გვ. 62).

რა დავარ გაძღა ცემითა, მისითა დაჯურჯებითა,
წამოდგეს ორნი მონანი ზიხითა მით ქაჯებითა (გვ. 69).

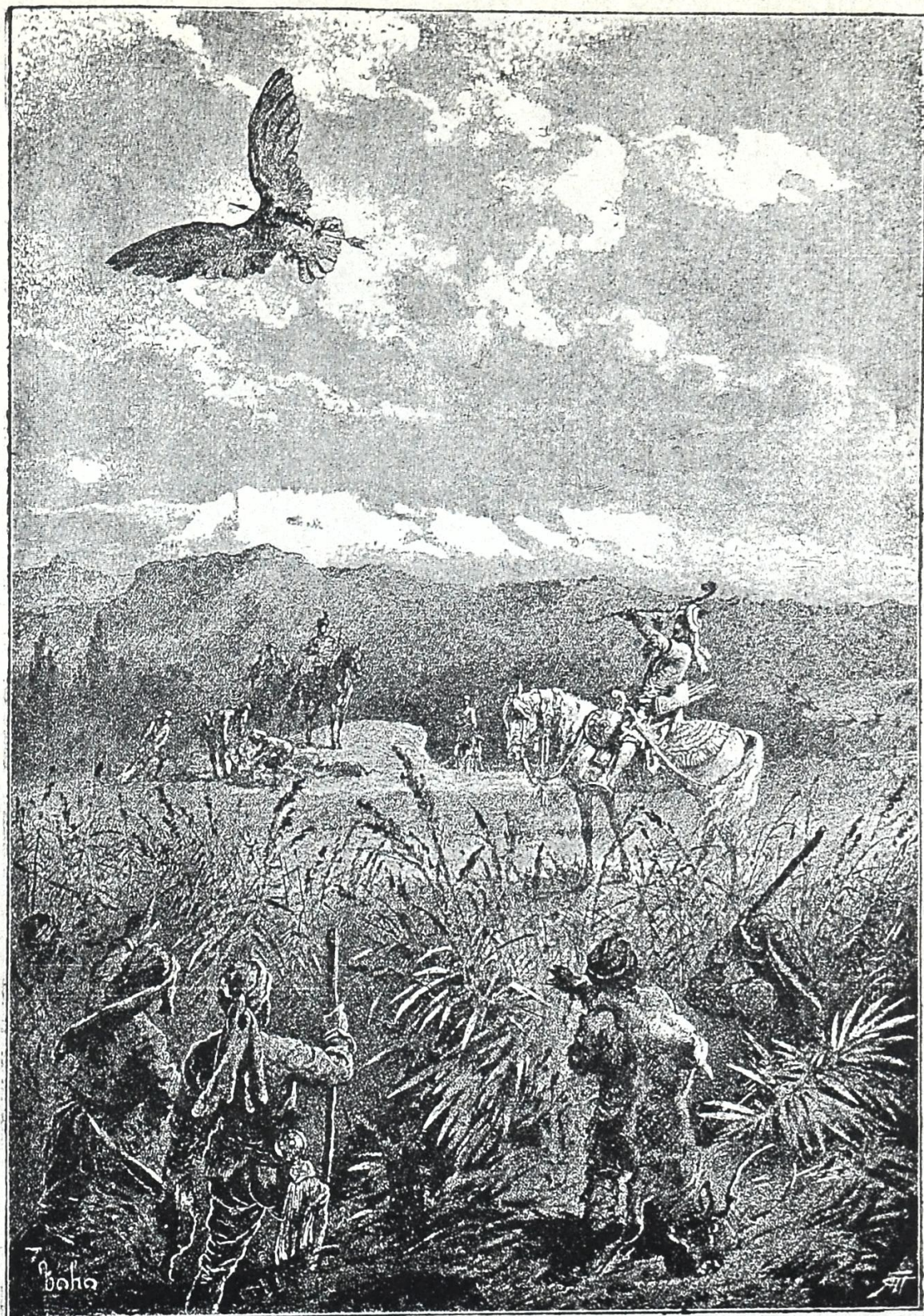
უმა მხიარული წინაშე დასვა სკამითა მისითა,
სხედან სავსენი ღვინითა, ორთავე შესატყვისითა (გვ. 82).

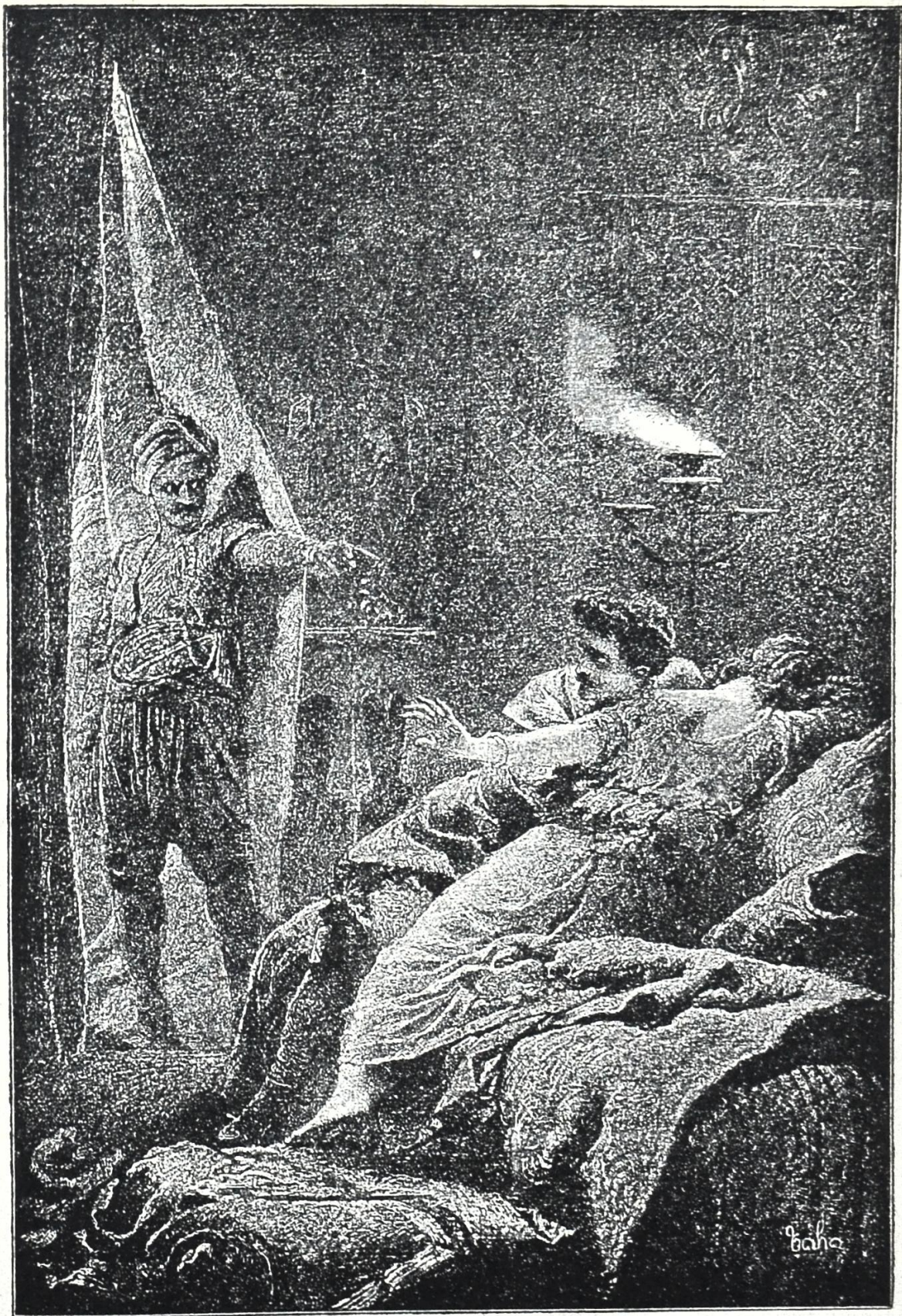
„ერთგუნ უც ღობი მოკლული და კრძალი სისხლ-მოცხეული“ (გვ. 103).

„რა ესმოდის მღერა უმისა, სმენად მკეცნი მოვიდიან“. (გვ. 114).

„მათ ლაშქართა უკლებსა შუა ორბი სითმე გარდმოფრინდა,
ემამან ცხენი შეუტივსა, გაამაყდა, არ შეშინდა,
შესტყორცა და ჩამოკდო; დაეცა და სისხლი სდინდა“; (გვ. 115).

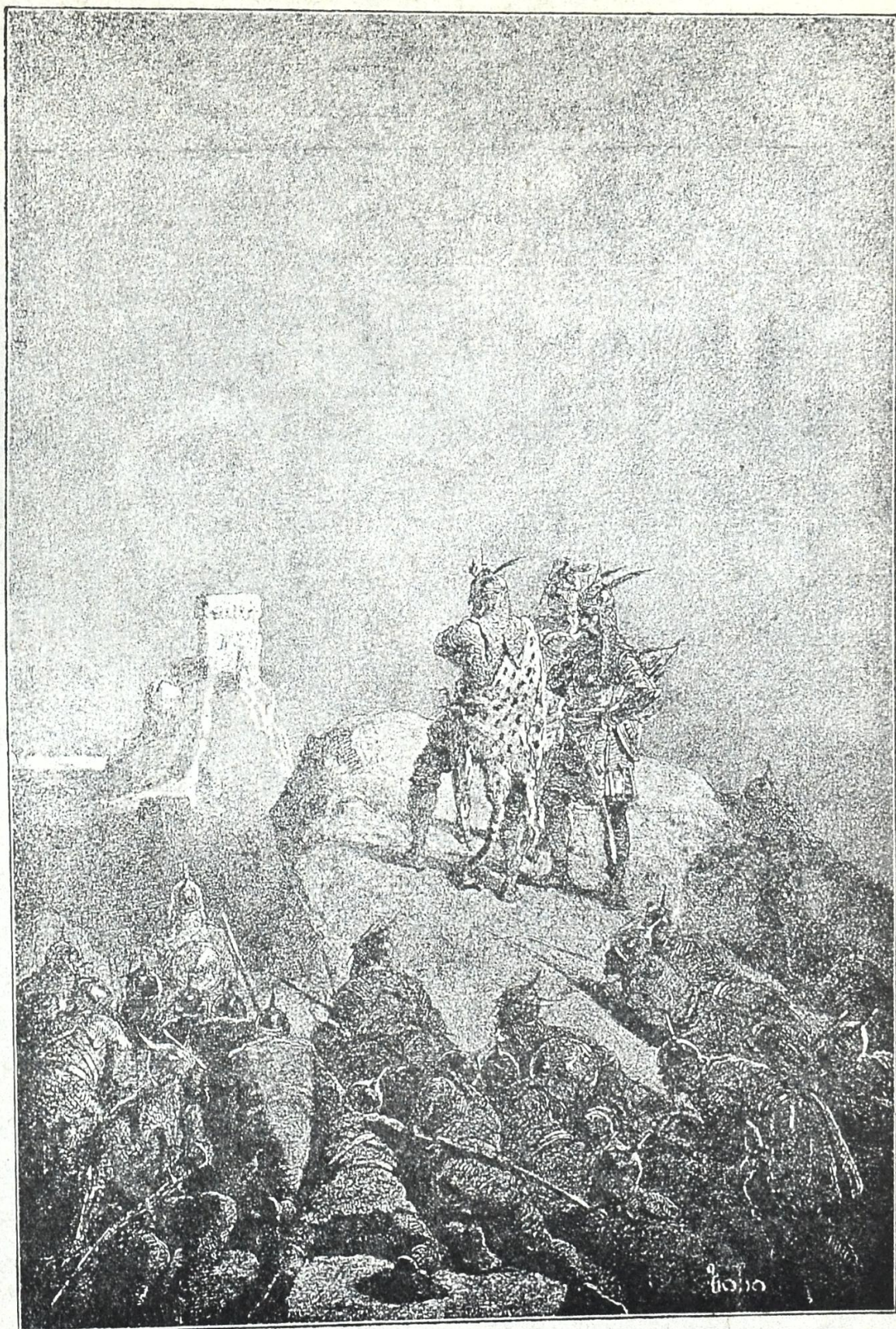

ზინა

გამითუნდების, განახებ მაგა მოემის უფლას (გვ. 129).

ფატმან ფერკთა მოეხვია: „არ ღირსვარც პირსა ჭერეტად,
„გამიმრთელდა გული წელული, ახლა დავჯე ტერხლთა შრეტად. (გვ. 131)

სამთავე სამად გაიუგეს, თვითმან თვითა კარები,
თანა ჭყავთ კატი ას-ასი, უგელაი გმირთა დარები (გვ. 166).

მუსარადი მოესადა, ჭშუკენის აგვრა თმას ღელსა,
მკერდი მკერდსა შეეწება, გარდაეჭდა უელი უელსა (გვ. 167).

76
8 671